

præcedentibus adnectuntur, nullo notantur tono. Sed illius præcedentis ultimam alióqui grauem acuiunt, at que ineandem tonum suum coniiciunt ut αἰχρὸς ἐστὶ γῆμα τε, ἡκουσά τίνωρ. Sic latine Dòminusq̄.

Vltimo quod ad tempus attinet paucis absoluendum, Syllabam longam dicimus primo positione, nō aliter quā apud latinos. Deinde diphthōgo uocali lōga aut ancipiti extensa. Breuē syllabā breuis facit uocalis aut anceps ab authoribus in breuiū numerū recepta. Atq; hæc de accentuū, ac tēporū rōne explicata suffæcerint

Tempus.
Longa
Breuis

ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ' DE DECLINATIONE NOMINVM

Huic loco conuenit typus Declinationis, quem censeo separatim habendum.

Quo facilius assequare declinandi formulas, Notabis ex decem declinationibus primas quatuor esse æquisyllabicas, sic ab æqualitate syllabarum nominatiui & genitiui dictas, ut λόγος λόγος, In quibus uel hoc nonnihil facilitatis præbebit, quod præter quartã declinationem reliquæ per omnia articulorum præpositiuorum normam sectantur, quos quidem in primis ediscendos iudicauero, Confinitatem autẽ articulorum cum declinationibus literis a, b, c, expressimus, Verbi gratia si λόγος uelis declinare, nihil æque facile est, quam uoti articuli aptare in singulis casibus nomen,